

малко Божъ оумиленъ отъ моя тж и братскж тж ми кръвь, щѣ стани благоволенъ за нашій родъ, и на насъ подыръ смърть тж ни, коато претърпѣвамы великодѣшно, щѣ подари животъ вѣчный. — Тога Антиохъ разаренъ, защо то са подигра оупотрѣби младенца много пожестoko ѿ другы тѣ, и го оумъртви съ страшны мъчилища. На послѣдскъ оумираніе то на седмъ тѣ сынове запечати матерна та имъ смърть. Чѣдесна та тжзи и вѣчно-достопамятна жена, като помогна и съ лице то си и съ словеса та си на мъчени тѣ, като гы видѣ великодѣшно дѣто оумирахъ, прѣкара и она жестока смърть, и кръвь та ѿ размѣси съ кръвь тж на нейны тѣ чада.

§. 157. Ревность на Маттѣя и на неговы тѣ сынове.

Тога вѣше на Іерусалимъ единъ свещенникъ именемъ Маттадіа, кой то имаше пять сынове, Симона, Салезара и Іоанна. Тѣзи за да виждатъ лашавини тѣ, които теглеше градо, изоставихъ го и отидохъ въ пѣстыни тж. А тамъ събрахъ са много челоуѣцы, на които сърдце то вѣше прилѣпено на Божій законъ; и за малко оумножихъ са только, щото и начертаса отъ само себе си войскж. Тога тій водимы ѿ Маттадіа, изрѣкохъ да своводатъ отечество то си съ оружїа та, и да защищятъ вѣрж тж си; и така колко то храмовѣ вѣхъ направили всакадѣ на лажливы тѣ Богове, сринахъ гы, и истинно то Богослѣженїе: което вѣше приневреженно, поставихъ пакъ.

§. §. 158. Смърть Маттѣева. Първы тѣ дѣйствїа на Іуда Маккавей.

Маттадіа като оумираше постави началникъ на войската сына си Іуда, които са наименѣва Маккавей. Той като пол борѣж тж, коато вѣше зачалъ ваща мѣ послѣдѣва ѣхъ прилѣжно. Всички тѣ должности на единъ добрый войвода исплани; а понеже имаше оувѣренїе на Божж тж, милость,